

PREGS I PREGUNTES

Una Europa espanyola

Anem a pams. La Unió Europea no va decidir per casualitat que les llengües que tenen consideració d'oficials ho hagin de ser, prèviament, en la totalitat del territori d'un dels estats. Aquesta totalitat va ser una exigència del Govern espanyol, que amenaçava amb el bloqueig si els socis europeus no l'acceptaven. Espanyola també és la condició que la Unió Europea només reconegui com a components jurídics els ciutadans i els estats. En aquest cas, el terme "pobles" tenia bastants enemics més enllà d'Espanya, però la veritat és que José María Aznar i Josep Piqué van liderar—sense complexos, com diuen ells— el procés d'estatalització definitiva de les institucions europees.

Tot plegat es va coure a la cimera de Laken, durant la presidència belga de la UE, el desembre del 2001. Allà la diplomàcia espanyola va fer tots els esforços possibles per imposar les condicions que ara ens deixen fora de l'Europa lingüística i institucional. Té tot el sentit, per tant, que els partits catalanistes exigeixin una rectificació al Govern espanyol per plantejar-se poder demanar el vot favorable a la Constitució europea en el referèndum del pròxim 20 de febrer.

Dit això, personalment considero que hi ha prou motius de tipus social per decantar-se pel vot negatiu. No cal ser català per adonar-se, per exemple, que si no hi ha una fiscalitat homogènia els drets socials dels països més desenvolupats acabaran sent seriosament qüestionats i els processos de deslocalització s'acceleraran. I el text que se'ns proposa no deixa de ser un tractat entre estats que requereix la unanimitat estricta per ser reformat ni que sigui mínimament... Segur que a tots vostès aquesta constitució els recorda alguna altra.

Salvador Cot

La crònica

Vidal-Quadras **apuja** la temperatura i Lladró **rebaixa** les vendes

Dimecres, 6 d'octubre

Preparant el 9. Es presenten els continguts de la manifestació de la Diada del Nou d'Octubre, a València, centrada enguany en la defensa del valencià, "la nostra variant enriquidora de la llengua catalana" ("l'ús, la normalització i la unitat de la llengua són les tres potes sobre les quals se suporta el seu futur, un futur atacat pels hipòcrites que, mentre emboliquen la troca amb el nom, es neguen a qualsevol projecte de fomentar-ne l'ús i la normalització") i el territori (amb la denúncia de "la irracionalitat i insostenibilitat d'un model de creixement urbanístic basat en l'especulació"). A la llista ja extensa d'entitats, sindicats i partits que formen part de la Comissió 9 d'Octubre (ACPV, EUPV, ERPV, Els Verds, EV-EE, Esquerra Valenciana, Esquerra Verda – IPV, PSAN, CC OO-PV, UGT-PV, IV, CGT-PV, Club A la Nostra Marxa, Plataforma No a la Muralla de l'AVE per l'Horta, Plataforma Per l'Horta, Plataforma Xúquer Viu i Revolta) cal sumar-hi enguany el Bloc, que torna així a participar en la manifestació.

PP-UM, sols en la defensa del nou REB.

La proposta de Jaume Matas de fer un nou Règim Especial per a Balears (REB), que inclouria particularitats fiscals per a les Illes, només ha rebut el suport d'UM. Els partits d'esquerra, el PSOE i també PSM i EU – Els Verds, s'han mostrat entre escèptics i irònics. En resum, el rebutgen. Tots hi veuen una simple maniobra del PP balear per intentar ofegar el PSOE i no per aconseguir de veres el que diu el president.

Dijous, 7 d'octubre

Descoordinació policial. Es coneix la notícia que la Guàrdia Civil ha detingut el presumpte assassí de dues policies en pràctiques a l'Hospitalet de Llobregat. El delegat del Govern espanyol, Joan Rangel, se'n felicita i lloa la participació coordinada de Policia espanyola, Guàrdia Civil i Mossos d'Esquadra en l'operatiu. Després, però, es comença a saber

que el bon *rotllo* no és tan estès entre aquests cossos, cosa que no és dolenta per ella mateixa sinó perquè pot fer perillar les operacions. Resulta que el cas estava en mans dels Mossos, tot i que la Policia Nacional havia fet mans i mànigues per adjudicar-se'l. I per si dos no fossin pocs, un tercer entra en discòrdia. Dijous al matí tant els Mossos com la Guàrdia Civil sabien on s'amagava el sospitós. La Guàrdia Civil hi va arribar abans i va detenir el sospitós i una altra persona, i així es va poder penjar la medalla. No és l'única tibantor que ha envoltat el cas. Sembla que els Mossos estan especialment enfadats amb la Policia Nacional, ja que des de Madrid va filtrar a la premsa diverses informacions sobre el cas. Tornem-hi, la competència és sana sempre que no sigui entre policies que teòricament han de vetllar pel bé comú encara que això signifiqui no poder-se penjar medalles en exclusiva o no fer-ho com ho feien abans.

Vidal-Quadras, de nou. El mateix dijous es coneix la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya segons la qual s'obliga el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a demanar la llengua de la família dels menors i a tenir-la en compte en l'ensenyament d'infantil i primària. La sentència respon a una demanda presentada el febrer del 2000 per l'entitat d'Aleix Vidal-Quadras, Convivència Cívica Catalana (CCC), que sempre s'ha mostrat contrària al sistema d'immersió lingüística. La Generalitat anuncia que interposarà un recurs de cassació. Vidal-Quadras torna, doncs, a estar en primera línia d'un conflicte lingüístic inexistent, però que amb demandes com aquesta no es cansa d'intentar encendre. A més de la Generalitat, també han criticat l'actuació de CCC la Plataforma per la Llengua i la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC).

Maragall garanteix TV3 a Balears. El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, donà "garanties" da-

A dalt, representants de les diferents entitats polítiques, socials i culturals que formen part de la Comissió 9 d'Octubre, en la presentació de la manifestació d'enguany, a València. El lema: "Pela drets nacionals i socials. Per la defensa del territori." Al costat, Aleix Vidal-Quadras, que insisteix a veure nens damnificats per tot arreu.

vant del Parlament català que l'executiu illenc, comandat per Jaume Matas, posarà en marxa una xarxa de televisió que "difondrà el senyal de TV3 i el 33 per al 98% de la població balear". Si el president català es refia tant del seu amic i homòleg balear, potser seria bo que parlés així mateix amb el seu també amic, col·lega socialista i expresident illenc Francesc Antich. Per ventura, li podria explicar moltes coses sobre la confiança que inspiren les promeses de Matas.

Divendres, 8 d'octubre

Lladró tancarà dos mesos. El grup valencià Lladró, propietari de la mundialment famosa firma de ceràmica del mateix nom, presenta a la Direcció General de Treball un expedient de regulació temporal d'ocupació destinat a reduir 56 jornades per treballador durant el 2005, una mesura plantejada per aquesta empresa familiar davant la caiguda de

ventes prevista. Lladró, de fet, ha duplicat el seu volum d'estoc de figures de porcellana decorativa. Les aturades tècniques afectaran tot el personal de producció de les seues fàbriques de Tavernes Blanques i Xirivella (Horta), on la firma té un miler de treballadors.

Lladró atribueix la suspensió temporal de treball a la crisi del mercat internacional, on distribueix el 90% dels seus productes. De fet, la majoria de les figures de Lladró s'han venut des de fa molts anys als Estats Units, on la firma té clients molt famosos, com ara Michael Jackson, cantant que ha arribat a visitar les fàbriques a València de Lladró per completar la seua col·lecció de figures.

El cas és que les instal·lacions de Lladró han reduït en uns 20 milions d'euros els seus ingressos per exportacions a Amèrica del Nord, i espera poder compensar el desastre obrint-se camí en altres mercats.

Els xinesos

Els il·licitans són gent espavillada per als negocis. És cert que estan bastant limitats pel monocultiu de la sabata, però d'això ho saben tot i fins ara se n'han sortit, de totes les crisis que periòdicament i fatalment els han afectat. D'aquesta última, provocada per la competència del producte econòmic dels xinesos, també se'n sortiran. Al cap i a la fi els il·licitans van ser xinesos quan deixaren de fabricar espadenyes als anys cinquanta i es passaren a la pell, on ràpidament es feren un mercat produint calcer barat i competitiu gràcies a la mà d'obra submergida i a l'absència de disseny.

Avui, tanmateix, aquesta indústria està més diversificada i hi ha de tot, calcer "motxillero"—que diuen ells—, ço és, barat i de qualitat, competitiu amb el millor. Però passa també que Elx, cercant el millor preu, va descobrir la Xina com a proveïdora de matèria primera. De fet, ha viscut de la Xina d'allò més bé fins que els xinesos, que no estan faves i que són com una taca d'oli, van descobrir que, a més de teixits i pells adobades, podien vendre calcer barat des d'un dels focus europeus més acreditats: Elx.

Així doncs, ja es veia a venir el perill que els mateixos industrials indígenes anaven covant. Ara es queixen perquè no poden competir amb els reis dels preus baixos i el plagi, el mateix que eren ells, els il·licitans, cinquanta anys enrere.

El pronòstic és clar: invertir, inventar, millorar el producte, treballar ies gammes altes i defugir fer el fenici rere els guanys a la curta i sense mirar el futur.

I mentre arriben les solucions cal posar atenció que els feixistes no se n'aprofiten.

Elx sempre ha estat una ciutat d'esquerra.

J. J. Pérez Benlloch

EL POLS